

SMĚRNICE O POSKYTOVÁNÍ CESTOVNÍCH NÁHRAD A STRAVNÉHO V RÁMCI ORGANIZACE

Tato směrnice je vydána v souladu se zákoníkem práce č.262/2006 Sb. §151 - §190., dále vyhláškami MPSV ČR, kterými se určují sazby stravného a základních náhrad za používání silničních motorových vozidel včetně průměrných cen pohonných hmot, a vyhláškami MF ČR o základních sazbách stravného v cizí měně.

Čl. 1 Úvodní ustanovení

Tento předpis upravuje poskytování náhrad výdajů při pracovních cestách, při jiných změnách místa výkonu práce, při přijetí do zaměstnání a přidělení k výkonu práce v zahraničí:

- a) zaměstnancům v pracovním poměru;
- b) zaměstnancům činným na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, je-li to dohodnuto;
- c) fyzickým osobám, o nichž to stanoví zákon

Čl. 2 Vymezení pojmů

1) Pracovní cestou se rozumí doba od nástupu zaměstnance na cestu k výkonu práce do jiného místa, než je jeho pravidelné pracoviště, včetně výkonu práce v tomto místě, do návratu zaměstnance z této cesty.

2) Zahraniční pracovní cestou se rozumí doba pracovní cesty z ČR do zahraničí, ze zahraničí do ČR a doba pracovní cesty v zahraničí.

3) Pravidelné pracoviště je místo dohodnuté se zaměstnancem; není-li takové místo dohodnuto, je pravidelným pracovištěm místo výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě nebo dohodách o pracích konaných mimo pracovní poměr. U zaměstnanců, u nichž častá změna pracoviště vyplývá ze zvláštní povahy povolání, je možno jako pravidelné pracoviště dohodnout i místo pobytu. Pokud má zaměstnanec na základě dohody o provedení práce provést pracovní úkol v místě mimo obec pobytu, může s ním zaměstnavatel v této dohodě sjednat, že mu poskytne i při cestě z obce pobytu do místa výkonu práce a zpět náhrady jako při pracovní cestě.

4) Za rodinu zaměstnance se považují, pokud mají trvalý pobyt na území ČR, manžel nebo druh, vlastní děti, osvojení, děti svěřené do pěstounské péče nebo výchovy, vlastní

rodiče, osvojitelé, opatrovníci, pěstouni případně další osoby žijící v domácnosti se zaměstnancem (§ 115 občanského zákoníku).

Čl. 3

Poskytování náhrad při tuzemských pracovních cestách

1) Zaměstnavatel vysílající zaměstnance na pracovní cestu určí místo nástupu pracovní cesty, místo výkonu práce, dobu trvání, způsob dopravy (např. vlak 2. třídy, autobus, osobní automobil včetně náhrad) a ukončení pracovní cesty (stvrzeno podpisem přímého nadřízeného zaměstnance). Zaměstnavatel může určit též další podmínky pracovní cesty s přihlédnutím k oprávněným zájmům zaměstnance.

2) Zaměstnanci vyslanému na pracovní cestu přísluší:

- a) náhrada prokázaných jízdních výdajů;
- b) náhrada prokázaných výdajů za ubytování – horní limit pro ubytování je stanoven v částce 500,00 Kč osoba/noc; tento lze překročit jen s písemným souhlasem zaměstnavatele
- c) stravné za podmínek dále stanovených;
- d) náhrada prokázaných nutných vedlejších výdajů (např. parkovné, vstupné apod.)
- e) náhrada prokázaných jízdních výdajů za cesty k návštěvě rodiny do místa trvalého nebo mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem dohodnutého pobytu rodiny, trvá-li pracovní cesta více než 7 po sobě následujících kalendářních dnů, a to každý týden, není-li stanoveno jinak, nejdéle však za jeden měsíc.

3) Stravné:

- a) za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci stravné ve výši:

78,00 Kč	trvá-li pracovní cesta	5 – 12 hod;
119,00 Kč	trvá-li pracovní cesta	déle než 12 hod, nejvýše však 18 hod;
186,00 Kč	trvá-li pracovní cesta	déle než 18 hod.

Znemožní-li zaměstnavatel vysláním na pracovní cestu, která trvá méně než 5 hodin, zaměstnanci stravovat se obvyklým způsobem, může mu poskytnout stravné až do výše **80,00 Kč**.

- b) bude-li zaměstnanci během pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které zaměstnanec finančně nepřispívá, je zaměstnavatel oprávněn za každé uvedené jídlo stravné krátit až o hodnotu:

- 70 % stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- 35% stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
- 25 % stravného, trvá – li pracovní cesta déle než 18 hodin.

- c) pokud zaměstnanec předloží k vyúčtování doklad za poskytnuté stravné vyšší než je stanovená denní sazba - písmeno a), rozdíl je hrazen zaměstnancem z vlastních finančních prostředků.

4) Náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách

Dohodne-li se zaměstnanec se zaměstnavatelem, že při pracovní cestě použije silniční motorové vozidlo, s výjimkou vozidla zaměstnavatele, přísluší mu za každý 1 km jízdy sazba základní náhrady a náhrada za spotřebované pohonné hmoty.

a) sazba základní náhrady za 1 km činí:

u jednostopých vozidel	1,10 Kč
u osobních silničních motorových vozidel	4,00 Kč
při použití přívěsu	sazba základní náhrady + 15 %

b) náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty.

Cenu pohonné hmoty prokazuje zaměstnanec dokladem o nákupu, ze kterého je patrná souvislost s pracovní cestou. Prokazuje-li zaměstnanec cenu pohonné hmoty více doklady o jejím nákupu, ze kterých je patrná souvislost s pracovní cestou, vypočítá se cena pohonné hmoty pro určení výše náhrady aritmetickým průměrem zaměstnancem prokázaných cen. Jestliže zaměstnanec hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty zaměstnavateli neprokáže, použije zaměstnavatel pro určení výše náhrady průměrnou cenu příslušné pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným podle § 189.

Spotřebu pohonné hmoty silničního motorového vozidla vypočítá zaměstnavatel z údajů o spotřebě uvedených v technickém průkazu použitého vozidla, které je zaměstnanec povinen zaměstnavateli předložit. Jestliže technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší zaměstnanci náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců. Při určení spotřeby pohonné hmoty použije zaměstnavatel údaj o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropských společenství. Není-li tento údaj v technickém průkazu uveden, vypočítá zaměstnavatel spotřebu pohonné hmoty vozidla aritmetickým průměrem z údajů v technickém průkazu uvedených.

Náhrada za spotřebované pohonné hmoty pro rok 2018:

Benzin automobilový 95	Kč 30,50
Benzin automobilový 98	Kč 32,80
Motorová nafta	Kč 29,80

Pokud technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší zaměstnanci náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců.

c) zaměstnavatel může se zaměstnancem sjednat též poskytování náhrady za použití silničního motorového vozidla ve výši odpovídající ceně jízdenky hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy.

d) stravné se zaokrouhluje na celé koruny do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru. Sazba základní náhrady a průměrné ceny pohonných hmot se zaokrouhluje na desetihaléře směrem nahoru.

Celá hodnota cestovního příkazu se zaokrouhluje na celé koruny v případě výplaty v hotovosti, v případě bezhotovostního převodu na desetihaléře směrem nahoru.

Čl. 4

Náhrada za cesty k návštěvě rodiny

Při zahraniční pracovní cestě zaměstnavatel dohodne se zaměstnancem poskytování náhrad za cesty k návštěvě rodiny do místa trvalého pobytu rodiny; ustanovení § 4 písm. e) se nevztahuje na cesty k návštěvě rodiny zaměstnance vyslaného na zahraniční pracovní cestu.

Čl. 5

Náhrady při zahraničních pracovních cestách

1) Stravné:

a) Při zahraniční pracovní cestě přísluší zaměstnanci stravné v cizí měně. Výši stravného v cizí měně určí zaměstnavatel ze základní sazby stravného stanovené pro stát, ve kterém zaměstnanec stráví v kalendářním dni nejvíce času.

b) Výši základních sazeb stravného v cizí měně stanoví Ministerstvo financí vyhláškou vždy s účinností od počátku kalendářního roku. V průběhu kalendářního roku tuto výši stanoví, pokud změna cen a kurzů měn dosáhne od poslední úpravy alespoň 20%.

c) Trvá-li zahraniční pracovní cesta v kalendářním dni strávená mimo území ČR déle než 12 hodin, přísluší zaměstnanci základní sazba stravného v cizí měně.

e) Trvá-li tato doba déle než 6 hodin, nejvýše však 12 hodin, přísluší zaměstnanci zahraniční stravné v poloviční výši a ve čtvrtinové výši, trvá – li doba strávená mimo území České republiky nejméně 6 hodin, avšak alespoň hodinu.

f) Trvá-li zahraniční pracovní cesta strávená mimo území ČR méně než 1 hodinu, zaměstnanci stravné v cizí měně nepřísluší.

g) Na žádost zaměstnance lze vyplatit stravné v Kč nebo v jiné cizí volně směnitelné měně, přepočtené dle směnného kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou.

2) Náhrada výdajů za pohonné hmoty

Dohodne-li se zaměstnanec se zaměstnavatelem, že při zahraniční pracovní cestě použije vlastní silniční motorové vozidlo (podmínkou je sjednané pojištění vozidla v zahraničí), přísluší mu sazba základní náhrady a náhrada za spotřebované pohonné hmoty v cizí měně za km ujeté v zahraničí nad 350 km.

3) Vyloučení souběhu náhrad poskytovaných v české a cizí měně

Při zahraniční pracovní cestě je rozhodnou dobou pro vznik nároku na náhrady poskytované v cizí měně přechod české státní hranice a při letecké přepravě odlet a přilet letadla podle letového řádu. Pokud za dobu zahraniční pracovní cesty strávenou mimo území ČR nevznikne zaměstnanci nárok na stravné v cizí měně (čl. 4, odst. 1), připočte se tato doba k době trvání pracovní cesty na území ČR.

4) Zahraniční pracovní cesty konané na základě dohod o vzájemné výměně zaměstnanců

Zahraničnímu zaměstnanci vyslanému do ČR na základě dohod o vzájemné výměně zaměstnanců se poskytuje stravné ve výši dvojnásobku sazby stanovené v čl. III odstavci 3),

pokud není v dohodě stanoveno jinak. Jízdní výdaje za cesty ze sídla zaměstnavatele, který zaměstnance vysílá na pracovní cestu, do sídla zaměstnavatele v zahraničí a zpět hradí vysílající zaměstnavatel.

5) Náhrady při přidělení k výkonu práce v zahraničí

Zaměstnanci s pravidelným pracovištěm v zahraničí přísluší za dny cesty z ČR do místa pravidelného pracoviště a zpět a při pracovních cestách v zahraničí náhrady jako při zahraniční pracovní cestě. Pokud se zaměstnancem cestuje jeho rodinný příslušník (Čl. 2, odst. 4), lze zaměstnanci poskytnout též náhrady prokázaných jízdních, ubytovacích a nutných vedlejších výdajů, které vznikly tomuto rodinnému příslušníkovi.

Čl. 6

Závěrečná ujednání poskytování cestovních náhrad

1) Zálohy:

a) požádá-li zaměstnanec o poskytnutí zálohy na náhrady, je zaměstnavatel povinen mu zálohu do výše předpokládané náhrady poskytnout v hotovosti před nastoupením pracovní cesty. Vyplacená záloha zůstává až do vyúčtování majetkem společnosti a je nepřenosná. Poskytnuté peněžní prostředky nesmí být použity pro krytí soukromých výdajů během cesty nebo pro jiný účel nesouvisející s pracovní cestou.;

b) zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměstnanci při zahraniční pracovní cestě zálohu v cizí měně v rozsahu a ve výši podle předpokládané doby trvání a podmínek zahraniční pracovní cesty. Na žádost zaměstnance může zaměstnavatel poskytnout zálohu v jiné měně než v měně stanovené pro příslušný stát;

c) při určení korunové hodnoty stravného a částky stravného v dohodnuté měně se použijí kurzy devizového trhu a přepočítací poměry vyhlášené ČNB a platné v den určení výše zálohy;

d) podmínkou poskytnutí zálohy v cizí měně pro konání zahraniční pracovní cesty je oznámení této cesty příslušnému zaměstnanci minimálně 5 dnů před jejím uskutečněním.

2) Vyúčtování

a) každá pracovní cesta je vykazována a povolována samostatně;

b) zaměstnanec je povinen do 10 pracovních dnů po ukončení pracovní cesty předložit zaměstnavateli písemné doklady potřebné k vyúčtování pracovní cesty a též vrátit nevyúčtovanou zálohu;

c) zaměstnavatel je povinen do 10 pracovních dnů ode dne předložení písemných dokladů podle písmene b) provést vyúčtování pracovní cesty a uspokojit nároky zaměstnance;

d) zprávu o výsledku pracovní cesty podá zaměstnanec vždy ústně

e) částku, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě vyšší, než činí nároky zaměstnance, vrací zaměstnanec zaměstnavateli ve měně, kterou mu zaměstnavatel poskytl nebo v měně, na kterou zaměstnanec tuto měnu v zahraničí směnil nebo v české měně;

f) částku, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě nižší, než činí nároky zaměstnance, doplácí zaměstnavatel zaměstnanci vždy v české měně;

g) pokud čas strávený na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů spadá do pracovní doby zaměstnance, považuje se za dobu překážky v práci na straně zaměstnavatele, při které se zaměstnanci mzda nekrátí. Pokud však zaměstnanci v důsledku způsobu odměňování mzda ušla, přísluší mu náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.

h) pracovněprávní vztahy podle tohoto zákona se řídí zákoníkem práce, pokud není v této směrnici stanoveno jinak.

Čl. 7

Stravování v rámci organizace

kterým MAS Hornácko a Ostrožsko upravuje bližší organizaci stravování, způsob jeho provádění a financování zaměstnavatelem.

1. Zaměstnanci mají v průběhu pracovní doby nárok na přestávku na oběd, a to v souladu se Zákonem číslo 262/2006 Sb. – Zákoník práce.
2. Zaměstnanci mohou ke stravování využít jakékoliv stravovací zařízení v místě výkonu práce.
3. Zaměstnavatel poskytuje zaměstnancům stravné v hodnotě 40 Kč na den. Zaměstnanec platí za stravné 20 Kč a zaměstnavatel poskytuje příspěvek 20 Kč.
4. Nárok na stravné mají zaměstnanci v pracovním poměru i na poloviční úvazek. Těmito podmínkami se neřídí zaměstnanci na pracovních cestách, kterým vznikl nárok na cestovní náhradu.